

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

הרותה תאירק

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

ist der siebente Monat. Es kamen alle Aeltesten Israels, und die Priester trugen die Lade. Sie brachten herauf die Lade Gottes und das Stifetzelt und die heiligen Geräthe, die im Zelte waren; es brachten sie herauf die Priester und die Leviten. Der König Salomo und mit ihm die ganze Gemeinde Israels, die sich bei ihm eingestellt hatten vor der Lade, opferten Schafe und Rinder in solcher Menge, daß sie nicht zu zählen und zu berechnen waren. Die Priester brachten die Bundeslade Gottes an ihre Stelle, in das innerste Heiligthum des Hauses, in das Allerheiligste, unter die Flügel der Cherubim; denn die Cherubim breiteten aus die Flügel über der Stelle der Lade, und es bedeckten die Cherubim die Lade von ihre Stangen von oben. Die Stange waren so lang, daß die Spitzen der Stangen gesehen wurden vom Heiligthume aus, vor dem innersten Heiligthume; aber draußen wurden sie nicht gesehen; und sie

הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: (א) וַיָּבֵאוּ
כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן:
(ב) וַיַּעֲלוּ אֶת־אָרוֹן יְהוָה
וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־
כֵּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם: (ג) וְדָמָלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְכָל־עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים
עָלָיו אָתוּ לִפְנֵי הָאָרוֹן
מִזִּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר
לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרַב:
(ד) וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־
אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־
מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת
אֶל־קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים אֶל־
תַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים
(ה) כִּי הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים
כַּנְּפֵים אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן
וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן
וַעֲלִי־בְדֵיּוֹ מִלְּמַעְלָה:
(ו) וַיֵּאָרִיכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרְאוּ
רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הַקֹּדֶשׁ
עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרְאוּ

blieben da bis an diesen Tag. In der Lade war nichts als die zwei steinernen Tafeln, die Moses da hineingelegt hatte am Choreb, wie Gott den Bund geschlossen mit den Kindern Israels, bei ihrem Auszuge aus dem Lande Egypten. Und als die Priester heraustraten aus dem Heiligthume, da füllte die Wolke an das Haus Gottes. Es konnten die Priester nicht stehen, ihren Dienst zu verrichten, vor der Wolke, denn die Herrlichkeit Gottes füllte an das Gotteshaus. Da sprach Salomo: „Gott sprach, er werde thronen in dem dunkeln Gewölke! Ich habe erbauet das Haus zu Deiner Wohnung, eine feste Stätte zu Deinem Sitze für die Ewigkeit!“ Und der König wendete sich um mit dem Angesichte, und segnete die ganze Versammlung Israels, und die ganze Versammlung Israels die stand. Er sprach: „Gelobt sei Gott, der Herr Israels, der mit seinem Munde hat geredet mit meinem Vater David, und mit seiner Hand es hat vollführt, wie Er's gesprochen: „Von dem Tage, daß sich mein Volk Israel habe

הִתְיוֹצֵה וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: (ט) אֵין בְּאֲרוֹן לֶקַח
שְׁנֵי לְחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר
הִנִּיחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר
כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
(י) וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־
הַקֹּדֶשׁ וְהֶעֱנָן מָלֵא אֶת־
בַּיִת יְהוָה: (ב) וְלֹא־יָכְלוּ
הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת
מִפְּנֵי הָעֲנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד־
יְהוָה אֶת־בַּיִת יְהוָה: ס
(ג) אִזְ אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה
אָמַר לְשֹׁכֵן בַּעֲרָפַל:
(ד) בָּנָה בְנִיתִי בַּיִת זָבֵל
לְךָ מְכוּן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים:
(ה) וַיֹּסֵב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו
וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
וּכְדִקְהַל יִשְׂרָאֵל עָמַד:
(ו) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּפִיו אֶת דְּוֹר אָבִי וּבִידּוֹ
מָלֵא לְאָמַר: (ז) מִן־הַיּוֹם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי

herausgeführt aus Egypten, habe ich keine Stadt erwählet unter allen Stämmen Israels, ein Haus zu bauen, darin mein Name sei, bis ich David habe erwählet, daß er sei über mein Volk Israel." Nun hatte mein Vater David schon im Sinne, zu bauen ein Haus dem Namen Gottes, dem Herrn Israels, aber Gott sprach zu meinem Vater David: „Dieweil du es im Sinne gehabt hast, ein Haus zu bauen meinem Namen, so hast du daran wohl gethan; denn du hast es ja im Sinne gehabt. Jedoch wirfst du das Haus nicht bauen, sondern dein Sohn, der hervorgeht aus deinen Lenden, der wird das Haus bauen meinem Namen.“ Und Gott hat bestätigt sein Wort, das Er geredet hat. Und als ich nun da stand an der Stelle meines Vaters David und saß auf dem Throne Israels, wie Gott hat geredet, bauete ich das Haus dem Namen Gottes, dem Herrn Israels, und habe gemacht da eine Stätte für die Lade, darin der Bund Gottes ist, den er geschlossen hat mit unsern Vätern als er sie herausgeführt hat aus dem Lande Egypten.“

אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־
 בַּחֲרָתִי בְעִיר מְכֹל שְׁבִטֵי
 יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת לַהֲיוֹת
 שְׁמִי שָׁם וְאֶבְחַר בְּדָוִד
 לַהֲיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל:
 (א) וַיְהִי עִם־לֵבב דָּוִד אָבִי
 לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (ב) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי וְעַן
 אֲשֶׁר הָיָה עִם־לֵבְבְךָ לְבָנוֹת
 בַּיִת לְשְׁמִי הִשְׁיִיבֶתָּ כִּי הָיָה
 עִם־לֵבְבְךָ: (ג) רַק אַתָּה
 לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־
 בְּנֵךְ הַיָּצֵא מִחֻלְצֵיךָ הוּא־
 יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי: (ד) וַיִּקַּם
 יְהוָה אֶת־דְּבָרֹו אֲשֶׁר דִּבֶּר
 וַאֲקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וַאֲשַׁבֵּל
 עַד־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה וַאֲבִנֶה הַבַּיִת
 לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 (ה) וַאֲשִׁים שָׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן
 אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר
 כָּרַת עִם־אֲבוֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹו
 אֶתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

ברכות אחר ההפטרה

Nach der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-העולמים.
צדיק בכל-הדורות. האל הנאמן. האומר ועושה. המדבר
ומקים. שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אחד
מדבריו אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה:
ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלוכת נפש תושביע
במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לבנו. על כסאו לא ישב זר.
ולא-ינחלו עוד אחרים את-כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו
שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:

על דתורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום חג הסוכות
הזה שנתת לנו יי אלהינו לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת
על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך
בפי כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יי מקדש ישראל
ורזמים:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל
יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין
חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי
נפלאותיך אשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב-טובך
יביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל-חסד: טוב יי לכל
ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל-מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל עולמים. וממשלתך בכל-דור ודור: סומך יי לכל

הנפלים. וזקף לכל הפופים: עיני-כל אליך ישברו. ואמה נותן להם אה
אכלם בעתו: פותח את-ידך. ומשביע לכל-חי רצון: צדיק יי בכל-דרכיו.
וחסיד בכל-מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון
יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את-כל-אזהביו. ואת כל-
הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר-פי. ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

סדר הכנסת ספר תורה

Beim Zurücktragen der Thora.

יהללו את-שם יי כי נשגב שמו לברו: Borbeter

הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה Gemeinde

לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה:

כו לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלוואה תבל וישבי בה: כי
הוא על-ימים יסדה. ועל-נהרות יכוננה: מי-יעלה בהר יי. ומי
יקים במקום קדשו: נקי כפים ובר-לבב אשר לא-נשא לשוא
גפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי
ישעו: זה דוד דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ונשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

ובגחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי
למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידים
ירגו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב
נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה
ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים וכל גתיבותיה שלום:
השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

ס"ז אומר חני קדיש ואס"כ נחפלקין ס"ע בלחם.

